

РЕШЕНИЕ

№ 7356

гр. София, 17.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1625** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс (АПК). С решение № 4868 от 15.09.2020г. по настоящото дело предвид изхода на делото съдът е осъдил ТД на НАП - С. да заплати на жалбоподателя [фирма], ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 8 555,33 лева. За да постанови разноски в посочения размер, съда е уважил възражението за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от страна на ответника и тази връзка е изчислено на база материалният интерес по делото, който е в р-р на 67 236,89 лв. и съобразено с нормата на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер на адвокатското възнаграждение. Така е определен в размер на 2 517,11 лв. Поради това на жалбоподателя следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 2 517,11 лв. за всяка съдебна инстанция или общо 7 551,33 лв. и разноски в размер на 1004 лв., в т.ч. 400 лв. за ССЧЕ и 604 лв. за СГЕ.

На 13.10.2020 г., в срока за обжалване на решението и на основание чл. 248 ГПК е постъпило искане от процесуалния представител на жалбоподателя за изменение на решението, в частта за разноските, като предвид изхода на спора да бъде увеличено присъденото в полза на жалбоподателя разноски до пълния размер на сторените такива, а именно - 16,900 лв., тъй като сумата отговаряла на фактическата и правна

сложност на делото.

Също така излага, че съгласно § 2а от ДР на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за нерегистрираните по ЗДДС адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък върху добавената стойност, а за регистрираните дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност.

Излага също, че Адвокатско дружество „М. и съдружници“ е регистрирано по ДДС, поради което е длъжно върху платимото му възнаграждение да начислява и внася ДДС в размер на 20 %. Този данък се плаща в полза на фиска и не обогатява по никакъв начин адвокатското дружество, същевременно същото няма право на база на процесния материален интерес да уговори възнаграждение под 2,547.11 без ДДС, съответно 3,056.52 лв. с ДДС.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК не е постъпил отговор по направеното искане от жалбоподателя.

Административен съд София-град, Трето отделение, 60-ти състав, като взе предвид становищата на страните, намира, че молбата на процесуалния представител на жалбоподателя за изменение на постановеното решение в частта за разноските е допустима, като подадена в срока за обжалването му, съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, разгледана по същество е частично основателна.

Съдът в мотивите на решението е обосновал размера на присъдените разноски, намирайки за основателно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение и е изчислил същото съобразно материалният интерес по делото е 67 236,89 лв., съобразно нормата на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер на адвокатското възнаграждение, като е определил същото да бъде 2 517,11 лв.

Съда счита, че възражението на жалбоподателя, относно факта, че Адвокатско дружество „М. и съдружници“ е регистрирано по ДДС, поради което е длъжно върху платимото му възнаграждение да начислява и внася ДДС в размер на 20 %. и същевременно същото няма право на база на процесния материален интерес да уговори възнаграждение под 2,547.11 без ДДС, съответно 3,056.52 лв. с ДДС.

В резултат на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за проведените производства в размер на 3,056.52 лв., съответно по адм. дело № 3955/2017г., Първо отделение, 57 състав, адм. дело № 7346/2018г. на ВАС, Осмо отделение и по адм. дело № 1625/2019г. на АССГ, Трето отделение, 60 състав.

В резултат следва да бъде постановено изменение в частта с разноските, като на ответника се присъди възнаграждение за една инстанция в размер на 2,547.11 без ДДС, съответно 3,056.52 лв. с ДДС, както и разноските в размер на 1004 лв., както

следва 400 лв. за ССЧЕ и 604 лв. за СГЕ, или общо в размер на 10173,56 лв.

Поради горното и на основание чл.248, ал.3 от ГПК вр. с чл.144 от АПК съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение № 4868/15.09.2020 г., постановено по адм.д. № 1625/2019 г. частта за разноските, в следния смисъл:

ОСЪЖДА дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 10173,56 лв. лева /десет хиляди сто седемдесет и три лева и 56 ст./.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му на страните пред ВАС.

СЪДИЯ: